

Ďáblíci

ZPĚVNÍK

Nekonečný příběh 2005

OBSAH:

ČERVENÁ ČEPICE	13
HLÍDAČ KRAV	5
JDEM ZPÁTKY DO LESŮ	4
LOUTKA	6
MALÝ RYTÍŘ	2
MORITURI TE SALUTANT	10
OČI UNAVENÝ	7
OTÁZKY	8
POUTNÍK A DÍVKA	18
POVÍDEJ	1
PRO MALOU LENKU	14
SBOHEM, GALÁNEČKO	9
SPINKEJ	16
STŘÍBRNÁ MEDAILE	17
ZATANČI	12

SLAVNOSTNÍ PÍSNĚ:

SLUNKO VYHOUPLO SE NAHORU	19
VEČERKA	19
HYMNA TAKU	20
VLAJKA	21

POVÍDEJ

1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,
jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,
tak jako já. To už je dávno,
tak povídej, hej, povídej.
2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád?
Nebos' ho nechala jít, když šel k jiný spát,
tak jako mě? To už je dávno,
tak povídej, hej, povídej.
- REF: Povídej, jestli se ti po mně stýská,
když jdeš večer spát.
Jestli, když večer se blýská,
nepřestala ses bát.
3. Povídej, ne, já se nevrátím, jdi domů spát.
Svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív. To už je dávno,
tak povídej, hej, povídej.
- DOHRA: Povídej, povídej, povídej.

MALÝ RYTÍŘ

- G* *D* *G*
REF1: Má pět let a jméno Parsifal,
Emi *D* *Emi*
pod stolem jak v hradu bydlí.
G *D* *G*
Na plotně mi střeží Svatý Grál,
Emi *D* *Emi*
na turnaj mi jezdí židlí.
C *D* *G* *D*
Pod přilbou z novin skálopevný zrak,
G *D* *G* *D*
čelo jako anděl, sílu jako drak,
G *D* *Emi*
Normany lžičkou mydlí.
Emi *D* *Emi* *G* *D* *G*
1. Po bitvách vždy se schoulí, klášter si vyhledá
Emi *D* *Emi* *G* *D* *G*
rytíř s modrou boulí pofoukat se dá.
C *D* *G*
Pán hradu s pláčem zápolí
D *G*
a máma s pánem zas,
C *D* *G* *D*
jen co ta boule přebolí, chápe se dřevce,
G *D* *G* *D* *Emi*
být doma nechce, táhne do polí, je čas.
REF1: Má pět let a jméno Parsifal...

REF2: Má pět let a jméno Lohengrin,
místo meče koště svírá,
zahrabal si poklad do peřin,
tak silná je jeho víra.
Pod přilbou z novin skálopevný zrak,
čelo jako anděl, sílu jako drak,
v kalhotách zeje díra.

2. Ze spaní skály láme, kraluje jak se dá,
s jedním uchem máme trůn na němž zasedá.
Starost mám, které z princezen
svůj prsten jednou dá,
kde má tu svoji Svatou zem. Proč starost, mámo,
teď je teprv ráno, on vyhledá ji sám.

REF2: Má pět let a jméno Lohengrin...

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ

- Ami* *D7* *G C G*
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami *D7* *G*
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.
Ami *D7* *G Emi*
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami
jen ty nejdeš, holka zlatá,
D7 *G D7*
kdypak já tě dostanu.

- G* *Emi*
REF: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami C *G D7*
kde není už místa, prej něco se chystá, óóó,
G *Emi*
z ráje nablejskanejch plesů
Ami C *G D7*
jdem zpátky do lesů za nějakej čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed
svýho pána poprosí.

REF: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
když v ráji není místa, možná
v pekle se nás zastanou.

REF: Z ráje...

HLÍDAČ KRAV

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

„Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G

A

D

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor si sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu.“

G

A

D

Já jim na to ale řek: „Chci být hlídačem krav.“

D

REF: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštiny, mýt se v lavoře,

G

A

D

od rána po celý den zpívat si jen.

G A D

Zpívat si: Pam, pam padam...

2. K Vánocům mi kupovali hromady knih,

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

REF: Já chci mít čapku...

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemohu a mnohé smím.

A když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré

trávy

S nohama křížem a rukama za hlavou

koukám nahoru na oblohu modravou,

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

REF: Já chci mít čapku...

LOUTKA

Emi

1. Dítě jsem byl, neměl jsem žádné vrásky
A C D H
a měl dost sil, před sebou všechny lásky své.

Emi

Pět let jsem žil, můj děda rád mě míval,
A C D
loutku mi dal, to je, řek, když jsem zíval, tvé.

G

REF: Proč hračka má se smutně na mě dívá,

D

proč hračka, zdá se, smutně na mě kývá?

Emi

Čas kolem nás tak bezohledně běží

D

a ona v koutě pohozená leží.

Emi

D

Emi

D

Proč na mě hledí, proč, vždyť pěkně sedí,

Emi

D

Emi

D

Emi

Vždyť ona ne, to já přece prohrávám víc.

2. Už ženu mám, děda už dávno není,
nežiju sám, můj život však se mění v sen.
A jak to bývá, když se léta řinou,
mnohé se splní v duchu pod peřinou jen.

REF: Proč hračka má...

3. Zas starší jsem, své zájmy člověk střídá,
a vidím, kde děd s vlasy jako křída stál.
A v srdci svém, v tom nejtemnějším koutku
V dobrém i zlém mám pohozenou loutku dál.

REF: Proč hračka má... ...já přece prohrávám víc,
Emi D Emi D
 + proč na mě hledí, proč, vždyť pěkně sedí,
Emi D Emi D Emi
 vždyť ona ne, to já měl jsem vyjít jí vstříc.
Emi D Emi D
 Proč na mě hledí, proč, vždyť pěkně sedí?
Emi D Emi D Emi

OČI UNAVENÝ

- E F#mi G#mi A H A G#mi F#mi*
 1. Proč máš, děvče, oči unavený?
E F#mi G#mi A H
 Kým jsou ty tvý oči opuštěný?
C#mi A G# F#
 Já o ně stál, jen jsem se bál,
H A G#mi F#mi
 že zůstanou moc zlý.
2. Do tvých očí se spíš koukat nedá,
 proto každém hodný oči hledá.
 A netuší, že budou dál
 pod retuší moc zlý.
3. Dej mi na klín oči unavený,
 ty svý oči věčně opuštěný.
 Můžu tu spát, já je mám rád,
 i když snad jsou moc zlý.
E F#mi G#mi F#mi E F#mi G#mi F#mi E

OTÁZKY

1. Kolik mám ještě dní, než přijde poslední,
jak dlouho budu zpívat a hrát?
Kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést,
nebo už myslet mám na návrat?
Posečkej, lásco má, okamžik,
vždyť svět je veliký otazník.
Pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.
- REF1: Já jen vím, v zimě strom nekvete,
v létě sníh nepadá, v noci je tma;
rád tě mám, jen neptej se proč – nevím sám.
2. Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích,
kolik jen váží bolest člověčí?
Proč je zlato drahý kov, proč je tolik prázdných
slov
proč chce každý být největší?
Posečkej, lásco má, okamžik,
vždyť svět je veliký otazník.
Pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.

REF2: Já jen vím, řeky proud hučí dál,
 v žilách krev pěnivá, kdo ji tam dal?
 Rád tě mám, jen neptej se proč – nevím sám.

3. Kolik je slunci let – milion nebo pět,
 myslíš, že zítra ráno vyjde zas?
 Kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést?
 Proč nikdo neslyší můj hlas?
C F G C F G C

SBOHEM, GALÁNEČKO

- C Ami Dmi G C*
 1. Sbohem, galánečko, já už musím jítí.
G Emi Ami D G
 Sbohem, galánečko, já už musím jítí,
Dmi G C Dmi G
 [: kyselé vínečko, kyselé vínečko
C Dmi G C
 podalas mi k pití. :]
2. [: Ač bylo kyselé, přeci jsem sa opil, :]
 [: eště včil sa stydím, eště všil sa stydím,
 co jsem všecko tropil. :]
3. [: Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila, :]
 [: to ta moja žízeň, to ta moja žízeň,
 ta to zavinila. :]
4. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu. :]
 [: Kyselé vínečko, kyselé vínečko
 podalas mi v džbánu. :]

MORITURI TE SALUTANT

1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína
C F G C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dmi G
a z hvězdných drah má šperk,
C E Ami
co kamením se spíná,
G Emi Ami
a pířka touhy z křidel Pegasů.
F G
A z hvězdných drah má šperk,
C E Ami
co kamením se spíná,
G Emi Ami
a pířka touhy z křidel Pegasů.
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol
[: a z očí chtějí jí plá,
když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
G
- REF: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Ami
počkejte chvíli, mé oči uviděly
G
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.
Ami G
Seržante, mávnou – a budem zasvěceni.
C E
Morituri te salutant! Morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí.
[: A marš mi hrál zvuk děl,
co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvér, můj brach,
a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
- REF: Seržante, písek je bílý...

ZATANČI

- Emi G D Emi*
1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad.
G D Emi
Ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.
Emi G D Emi
REF: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči, jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči a pak ke mně pojd'.
2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.
- REF: Zatanči...
3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasýt můj hlad.
Zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.
- REF: Zatanči...
REF: Zatanči...

ČERVENÁ ČEPICE

- D* *G*
1. Potkal jsem na rohu šedivý ulice
A *D*
blankytnou oblohu v krajině skořice,
G
co popsat nemohu, to byla čepice
A *D*
červená jak vlčí mák.

- G* *A*
REF: Střílel jsem na slona, na bílou opici,
D *Hmi*
na růže, na panny, na Turka v krabici,
G *A* *D* *D7*
pak jsem chtěl tři rány na její čepici mít.
G *A*
Řekla mi: „Nelžete, zkuste to na špičku
D *Hmi*
a jestli nechcete, já to mám v malíčku,
G *A* *D*
zítra si můžete lekci při měsíčku vzít.

2. Těšínská jablíčka bývají kyselá,
červená čepice najednou zmizela,
kde byla zvečera střelnice veselá,
zůstal jsem docela sám.

REF: Nestřílím jsem na slona...

3. Svět jsem už prochodil, města i vesnice,
nikde však nebyla ta pravá čepice,
červených byly snad stovky a tisíce,
nikde ta, kterou mám rád.

REF: Střílel jsem na slona...

PRO MALOU LENKU

- Ami* *D7*
1. Jak mi tak docházejí síly,
G *Emi*
já pod jazykem cítím síru,
Ami *D7* *G*
víru, ztrácím víru, a to mě míchá.
Ami *D7*
Minomety reflektorů střílí,
G *Emi*
jsem malým terčem na bitevním poli,
Ami *D7*
kdekdo mě skolí, a to mě bolí,
G
u srdce píchá.
Ami *D7*
REF: Rána jsou smutnější než večer,
G *Emi*
z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami *D7* *G*
na čísle 56 1 0 9 nikdo to nebere.
Ami *D7*
Rána jsou smutnější než večer,
G *Emi*
na hrachu klečet, klečet, klečet,
Ami *D7* *G*
opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.
Ami *D7*
Jak se ti vede?
G *Emi*
No, někdy fajn a někdy je to v háji,

Ami

D7

dva pozounisti z vesnické kutálky

G

[:Ami D7 G Emi Ami D7 G:]

pod okny mi hrají: Tú, tú, tú...

2. Jak říká kamarád Pepa:

„Co po mně chcete, slečno z první řady?

Vaše vnady mě nebaví a trošku baví.“

Sudička moje byla slepá,

když mi řekla to, co mi řekla.

Píšou mi z pekla, že prý mě zdraví,

že prý mě zdraví.

REF: Rána jsou smutnější než večer...

3. Má malá Lenko, co to děláš,

chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky,

a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde.

Až umřem, říkej, žes nás měla,

to pro tebe skládáme tyhle sloky,

na hrachu klečíme, hloupě brečíme

a světu dáváme kvinde.

REF: Rána jsou smutnější než večer...

SPINKEJ

1. Už se končí den, už čas je k spánku,

sny se barví od červánků,
hleď, už lampář světla rozsvěcí.

Tak si dočti stránku, zavři knížku,

honem hupky do pelíšku,
koťata už vrní za pecí.

REF1: Tak spinkej, ať ve tvých snech

růže kvetou, voní mech,
princezna si Honzu bude brát.

Než půlnoc prostře síť,
na vlásky políbím tě.

Vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový.
Až usměje se, tak na chvílku
očí si mu všimni, synku,
jednou budeš taky takový.

REF2: Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát.
Než půlnoc prostře síť
na vlásy políbím tě.
Vždyť i tvá máma musí spát.

STŘÍBRNÁ MEDAILE

- C* *F*
1. Usíná, však spánku se brání,
C *Fmi*
přemítá, dumá bez přestání,
C *G* *C*
počítá, co přinesl jí včerejší den.
2. Proklíná tu jedinou chvíli.
Proč jen jí nestačily síly?
Teď noční chlad ji uspává a přináší sen.

F *G*
REF: Když přichází, tak publikum šílí
C *Fmi*
a každý tón blíž nese ji cíli,
C *G* *C*
vítěz získá slávu, peníze a lásku davů.

3. Nový den už dal sbohem spánku,
budí se, snad má na kahánku.
A paprsky slunce se blyští na placce stříbrné.

REF: Když přichází...

REF: Když přichází...

POUTNÍK A DÍVKA

- C*
1. Kráčel krajem poutník, šel sám,
F *C*
kráčel krajem poutník, šel sám,
E Ami
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
D *D7* *G*
tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní.
2. [:A pravil: „Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,:]_{3x}
tak přistup bliže, nehodná, a dej mi pít.“
3. [:A ona: „Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,:]_{3x}
vždyť já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?“
4. [:On pravil:„Ráchel,Ráchel,znám víc než jméno“:]_{3x}
Pak se napil, ruku zdvih a kráčel dál.
5. [:A ten džbán, a ten džbán z nepálené hlíny:]_{3x}
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. Kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

SLUNKO VYHOUPLO SE NAHORU

- C
1. Slunko vyhouplo se nahoru,
C7
pozlatilo cestu k táboru.
F C
[: Rosa už se třpytí na pavoučí síti,
G C
šumí větve na boru, hej rup. :]
2. Jak je krásná naše rodná zem,
předrahá a milá tak nám všem,
[: tábor pod nebesy skrytý mezi lesy
je nám toho dokladem, hej rup. :]
3. Ten, kdo naši českou zem má rád,
na cestu se s námi musí dát.
[: Ať velký, či malý, ranec svůj si sbalí,
půjde s námi putovat, hej rup. :]

VEČERKA

1. Zapad den, slunka svit
vymizel z údolí, z temen hor,
odpočiň každý, kdos boží tvor.
2. V lesa klín padl stín,
hasne již ohňů zář, svatý mír.
Kráčí z hor, usíná boží tvor.

HYMNA TAKU

C G C G C G C G C
REF: Tjamtadadá...

C G C
1. Sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kabrňáci,
G C
sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kosové.

C
Ve dne spíme, v noci bdíme,
G C
zbytek času sou- a soutěžíme.

G C
Sláva nám, sláva nám, my jsme ňáci kosové.

REF: Tjamtadadá...

2. Sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížaličkám,
sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížalám.

Žížala je příma zvíře,
Když neprší, tak, a tak je v díře.

Sláva nám, sláva nám, sláva nám a žížalám.

REF: Tjamtadadá...

VLAJKA

1. Vše tone v snách a život kolem ztich,
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích.
Tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
z písniček známých vše jistě vytuší.
- REF: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
hned se s mráčky snoubí
vlát bude zas, až mládí čas opustí nás.
2. Po létech sám zas zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys tvůj ráj,
vzpomeneš chvíl, těch, kteréš míval tolik rád.
Tak, jako kdysi s ozvěnou slyšíš hrát:
- REF: Vlajka vzhůru letí...